

Hosana

BESPLATNI PRIMJERAK

LIST HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA - HOSANA

Subotica - Stari Žednik - broj 24, godina VI - nakon HosanaFest-a održanog 18.10.2015.

“Trinity”

Pobjednici
HosanaFest-a
2015.

IMPRESUM

Hosana
list Humanitarno-terapijske
zajednice za pomoć
ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač
Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Izdavač
Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Urednik
vlč. dr. Marinko Stantić

Redakcija
prof. Tatjana Njegomir
prof. Jasmina Šolaja Radenković
Josip Josipović
prof. Dušan Uzelac

Lektor
prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter
Vedran Jegić
Milkica Tomac

Tehnički urednik
Srđan Varo

Kontakt
064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Adresa
Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Tisak
Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada
400 primjeraka

vlč. dr. Marinko Stantić
UREDNIK HOSANE I UPRAVITELJ ZAJEDNICE

NEIZBRISIVI TRAG

Čovjeku je nekako usađena želja i težnja za trajnim vrijednostima. Sve što radi, čini, pravi – čovjek želi da to traje, da ostane traga. Čovjek želi i da sam njegov život bude takav. Trajan! To se ne odnosi samo na život vječni, nego to važi i za ovozemaljski. Kako bi to postigli, ljudi vide svoj neizbrisivi trag i u potomstvu, osobito ako je riječ o očuvanju prezimena. Muška djeca su ponos očevima, jer im nastavlja stablo koje njime neće biti prekinuto. Oni, kojimatonijebitno, nalazedrugeputove, ali svijest i želja o neizbrisivome tragu ostaje.

Časopis Hosana također sudjeluje u procesu čuvanja od zaborava, čuvanja da se ne izbrise trag onoga što se gradilo u proteklom periodu, a vezano je uz našu Zajednicu. U proteklom vremenu događalo se puno toga lijepoga i bila bi prava šteta da nam to prijeđe u zaborav. Stranice ovoga lista trenutno će vam obnoviti sjećanja na te događaje ako ste u njima sudjelovali, a ako niste, donit će vam informacije

o onome što je druge razveseljavalo. Kako vrijeme bude prolazilo, sve ove informacije davat će nam svima radost, jer je ostavilo pozitivnoga traga u našem životu.

Povrh svega ovoga, Bogu je toliko stalo do čovjeka da ga ne prepušta slučaju. Osim što poziva i daruje ljudima život vječni, On obećava da mu je čovjek vazda pred očima i budno pazi da nam što što loše ne dogodi. “Gle u dlanove sam te svoje urezao, da te ne zaboravim, ti si moj” (Iz 49,16). Time Bog sa svoje strane garantira brigu o ljudima, a čovjek je vjerom u to, te sviješću da ga Stvoritelj čuva, u teškim trenucima, kao i inače, pozvan živjeti od te ljubavi. To nam je poručila i pobjednička pjesma ovogodišnjeg, jubilarnoga HosanaFesta. Što više, trag u Božjem dlanu, ne može izbrisati niti ukrali nitko, pa je time čovjeku osigurana radost i mir.

urednik

VIJESTI

- Na Dan Zajednice, 7.7.2015. godine, naš bivši štićenik Igor Važonji i njegova supruga Milana dobili su sina prvorođenca, Vuka. Čestitamo!

- U ponedjeljak, 31.8.2015. Uprava Zajednice održala je tribinu o ovisnosti u Crvenki.

- U subotu, 10.10.2015. naš bivši štićenik Nikola Mirosavljev, diplomirao je na Pravoslavnom bogoslovnom fakultetu u Beogradu iz teologije dobivši čistu desetku, obranivši temu "Pastirski rad na unapređenju porodičnog odnosa u kontekstu prevazilaženja delikventnog ponašanja kod omladine". Čestitamo! Dodatna zanimljivost ovoj vijesti je ta, što je Nikola diplomirao baš na dan svog ulaska u Zajednicu Hosana, ali osam godina kasnije.

- U nedjelju, 11.10.2015. svoje sudbonosno "da" Milani Bukarici pred oltarom, izrekao je naš bivši štićenik Boris Altuhov. Mladencima želimo obilje Božjeg blagoslova u zajedničkom životu.

- Na HosanaFestu, održanom 18.10.2015. u Subotici, prikupljeno je 63.030,00 din i 300 kn. Prilog je usmjeren za liječenje jedne mlade djevojke.

"SNAGOM LJUBAVI" ZAV RŠIO X. JUBILARNI HOSANAFEST 2015.

Piše:

Dario Marton

Deseti jubilarni Festival hrvatskih duhovnih pjesama – HosanaFest, pod geslom "Snagom ljubavi", održan je 18.10.2015., ovoga puta u sportskoj dvorani Tehničke škole „Ivan Sarić“ (nekadašnji MEŠC) u Subotici.

U natjecateljskom dijelu festivala nastupilo je petnaest izvođača. Pobjednici ovogodišnjeg X jubilarnog festivala su po drugi puta za redom VIS "Trinity" iz Čepina kraj Osijeka, s pjesmom "Trag". Tekst pobjedničke pjesme potpisuje Josip Josipović, dok Daniel Hojsak potpisuje obradu, a glazbu je djelo Marine Hojsak.

Nagradu Stručnog povjerenstva dobio je Marko Milas, također iz Čepina za pjesmu "Moj Gospode". Ana Ostojić iz Zagreba osvojila je nagradu za tekst za pjesmu "Anime Une" koja nosi naslov "Rastimo u ljubavi". Nagrada bivših ovisnika pripala je Mariji Kovač iz Subotice koja je izvela pjesmu "Ljubim te do kraja beskraja".

Unatoč tome što je festival bio odgođen za 10. mjesec, ovoga puta je program za same izvođače bio malo izmijenjen. Izvođači su u Suboticu

pristizali u subotu u popodnevnom satima i imali slobodno vrijeme sa svojim domaćinima do 20 sati, kada je uslijedila generalna proba u sportskoj dvorani Tehničke škole.

U nedjelju, tijekom prijepodneva na dan festivala najveći dio mladih sudjelovao je na misi u župnoj crkvi Isusova Uskrsnuća u Subotici, koju je predvodio p. Ilija Grgić, misionar zajednice Krvi Kristove iz Zagreba.

Kako je ovo Godina posvećenog života, a za redovnike i redovnice volimo reći da su stupovi crkve, na pozornici je bilo dvanaest različitih veličina osvjetljenih stubova koji simboliziraju redovnike, od kojih su neki veći, a neki manji redovi.

Ove godine su festival po prvi puta vodili tri voditelja: Suzana Gagić, Matiša Dulić i Nevena Mlinko. Zanimljivost ovogodišnjeg HosanaFesta bila je i ta što se voditeljica Nevena, tijekom glasovanja družila s izvođačima i razgovarala s njima o utiscima.

Pobjedničkom pjesmom s prošlogodišnjeg festivala "Kad gori pod nogama", skupina "Trinity", otvorila je festivalsku večer, te scenu predala

natjecateljima. Od dvadesetosam skladbi, koje su bile pristigle na natječaj za sudjelovanje na festivalu, odabrano je prema pravilniku HosanaFesta četrnaest, kojima se pridružila i nova pjesma aktualnih pobjednika koji su svojom pobjedom izborili izravni ulazak na naredni HosanaFest. Zanimljivo je da su čak devet skladbi izveli gosti iz Republike Hrvatske, dva gosta iz Bosne i Hercegovine, a četiri izvođača su s teritorija naše biskupije.

Tijekom stanke, u revijalnom dijelu programa, učenici hrvatskih odjela OŠ "Ivan Milutinović" iz Subotice izveli su koreografiju prošlogodišnje pobjedničke pjesme "Kad gori pod nogama", pod ravnanjem svojih učiteljica Biljane Vojnić-Hajduk i Danijele Romić.

Pridodajmo svemu ovome još i to da je ovogodišnjim HosanaFestom Organizacijskom odboru istekao petogodišnji mandat, te će nam od narednog festivala, u narednih pet godina, ovu značaju manifestaciju u nas priređivati novi Odbor.

Daniel Hojsak živi i djeluje u Osijeku. Iza sebe ima višegodišnje bavljenje glazbom. Već sa petnaest godina sa svoja dva prijatelja osnovao je projekt elektronske glazbe, radeći glazbu na Amigi i nastupajući uživo po klubovima. Do svoje osamnaeste godine osnovao je i svoj piratski radio koji je bio prava senzacija u kvartu. Vrlo brzo postaje DJ po klubovima istodobno producirajući instrumentalnu glazbu, što se kasnije, upoznavanjem pjevačice i buduće supruge Marine, pretvara u dance skupinu Magnetic koja ubrzo potpisuje i izdavački ugovor sa etabliranom izdavačkom kućom Warner Music, te izdaju nekoliko singlova nastupajući diljem Europe. Kasnije se prebacuje na čisti studijski rad, skladajući, producirajući i radeći sa mnogobrojnim izvođačima. U svojoj producerskoj karijeri surađivao je i radio sa brojnim imenima hrvatske scene: Colonia, Matrix, Jacques Houdek, Žanamari Lalić, Jelena Rozga, Daria Kinzer i mnogim drugima. Posljednjih godina, aktivno producira i duhovnu glazbu.

Razgovor s Danielom Hojsakom, producentom skupine Trinity

BOG I LJUBAV SU MOJE VJEČNE INSPIRACIJE

Hosana: Na proteklome HosanaFestu skupina Trinity je po drugi put za redom osvojila prvo mjesto. Čestitamo! Jeste li se nadali ponovnoj pobjedi?

Daniel: Ja sam ove godine kao aranžer i producent na festivalu imao čak pet pjesama i sve su mi podjednako drage. Pošto sam ipak producirao sve pjesme za Trinity, a supruga Marina je voditeljica i pjeva solo u pjesmi, naravno da sam ipak najviše navijao za njih, ali mi je drago da su i ostale pjesme jako dobro prošle. Od pet pjesama koje sam radio, četiri ih je završilo među prvih pet. Trudim se raditi modernu pop produkciju duhovne glazbe, pa su takvi plasmani ipak neka potvrda kvalitete rada.

Hosana: Gdje ili od kud crpate inspiracije za glazbu?

Daniel: Bog i ljubav su moje vječne inspiracije.

Hosana: Skupina Trinity gotovo uvijek pripremi za nastupe svojevrsnu koreografiju, a i za odjeću se poprilično potruje. Tko radi koreografiju za nastupe Trinity-a? Kako se usuglasite za garderobu?

Daniel: Koreografije i odjeću osmišljava i određuje voditeljica zbora Marina Hojsak. Previše ih je da bi se svi usuglasili oko odjeće, pa Marina odredi što će se nositi i svi su sretni i zadovoljni. Dosad se to pokazalo najboljim izborom.

Hosana: Drugi put ste ove godine na HosanaFestu. Ne znamo jeste li ranije pratili ovaj festival. Kakvi su Vam dojmovi s HosanaFesta?

Daniel: Obožavam dolaziti u Suboticu na HosanaFest, jer se osjećam jako ugodno zahvaljujući toplim i dragim ljudima, našim domaćinima.

Hosana: Usporedite li prošlogodišnji i ovogodišnji HosanaFest ima li pomaka u organizacijskom smislu, kao i u pjesmama?

Daniel: Organizacija je, kao i prošle godine, bila odlična. Nemam zamjerke. Sviđa mi se što su pjesme različitih žanrova i što se izvodi na matricu, s obzirom da se onda producerski mogu "zaigrati" i znam da će pjesma zvučati baš onako kako sam ju zamislio, iako, napominjem, nemam ništa ni protiv izvedbi festivalskih orkestara. Sviđa mi se i eurovizijski stil festivala.

Hosana: Koje su Vam daljnje aktivnosti? Imate li neke planove u bliskoj budućnosti na području Vaše angažiranosti u glazbi?

Daniel: Pošto je Trinity završio deset pjesama, planira se izdavanje albuma na proljeće 2016. Svaka pjesma sa albuma je izvedena na nekom od festivala duhovne glazbe. To će biti kruna njihovog rada. Ja osobno, produciram i dalje duhovnu, ali i svjetovnu glazbu te radim glazbenu produkciju za radio i televiziju.

Hosana: Što je Trinity-u donijela prošlogodišnja pobjeda na dva festivala duhovne glazbe? Naime, prošle godine skupina Trinity je pobijedila na čak dva duhovna festivala (Uskrsfest u Zagrebu, pa HosanaFest u Subotici)?

Daniel: Najveći uspjeh je taj što ljudi znaju pjesme, rado ih pjevaju slaveći Boga, a to je ono što je najvažnije... To je ono što ostaje.

Hosana: Hvala Vam na razgovoru i želimo Vam da uradite još puno pjesama Bogu na slavu, a nama ljudima na radost.

Daniel: Nadajmo se. Hvala i Vama.

Razgovarao: Josip Josipović

Piše: *Predrag Vidakov*

BIVŠI OVISNIK DIPLOMIRAO

U subotu, 10.10.2015. godine, na Pravoslavnom bogoslovnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, Nikola Miroslavljev, bivši štićenik Zajednice "Hosana", obranio je završni rad na temu "Pastirsko staranje o porodici u kontekstu prevazilaženja delikventnog ponašanja kod omladine", iz predmeta Pastirsko bogoslovlje sa psihologijom. Podsjetimo: Nikola je svoju odluku da izbliza slijedi Gospodina kroz izučavanje teologije donio upravo u Zajednici i nakon završenog trogodišnjeg programa, upisao je studije.

Tema o kojoj je Nikola pisao je vrlo aktualna i zahtjeva posebno promišljanje jer je, uopće, svaka tema u vezi sa obiteljima i obiteljskim odnosima vrlo složena. Kao onaj tko je i sam prošao kroz problematične obiteljske odnose, Nikola je, u temi završnog rada, htio staviti naglasak na česte greške roditelja, ali i način na koji se može izgraditi zdrava obiteljska dinamika. Najbolje je da se problemi u obitelji ni ne dogode, a za to je neophodna svijest, jaka volja za pravilnim razvojem i želja za nasljedovanjem Gospodina. Međutim, ako se i dogodi situacija u kojoj adolescent ispoljava delikventno ponašanje, roditelji i obitelj ne bi trebali doživjeti to traumatično, već shvatiti takvu situaciju kao poziv na djelovanje. U tom trenutku uopće nije važno je li netko kriv, tko je i koliko. Važno je shvatiti da se događa situacija koja se treba riješiti i da se samo ujedinjena obitelj može izboriti sa problemom. Problemu treba pogledati u oči. Suočavanje sa problemom zahtjeva ozbiljan susret sa vlastitim odrazom

u ogledalu – prihvaćanju da je promjena u životu neophodna. Jedino potpuna promjena svih članova obitelji može doprinijeti daljem kvalitetnom razvoju obiteljskih odnosa.

U radu se naglašava značaj plodotvorne suradnje teologije i psihologije, suradnje uz pomoć koje se stvaraju uvjeti da roditelji i adolescenti mogu doživjeti dubok preobražaj, ali i pravu aktualizaciju svojih potencijala. Nikola je naglasio da početni korak ka istinskom obraćenju u problemu delikventnog ponašanja kod adolescenata može pružiti psihologija, ali da krajnje utvrđenje može pružiti jedino teologija. Konkretno, model koji se u radu prikazuje kao onaj koji može koristiti teologiji, tj. duhovnom staranju je grupna psihoterapija, koja ima puno toga sličnoga sa programom Zajednice za odvikavanje od ovisnosti. Svoja teorijska zapažanja u radu je potvrđivao primjerima iz života Zajednice, kao i primjerima sa radionica iz Dnevnog centra za djecu sa poremećajem u ponašanju, gdje Nikola volontira. Zajednica je pravi pokazatelj da za istinsko obraćenje nije dovoljno samo osvješćivanje, nego i rad na sebi koji ide u smjeru oživljavanja slike Božje koja se nalazi u svakom čovjeku.

Za kraj možemo spomenuti jedno lijepo zapažanje, a to je da je Nikola diplomirao na isti datum kada je prije osam godina započeo program u Zajednici "Hosana". To je zaista veliko Božje djelo i hvala dragom Bogu na prevelikoj milosti koju nam daruje i kojom nas podsjeća na svoju bezuvjetnu ljubav.

Predrag Vidakov i Nikola Miroslavljev

Piše:

Lazar Đačić, dipl. teolog

“LISICE IMAJU JAZBINE I PTICE NEBESKE GNIJEZDA, A SIN ČOVJEČJI NEMA GDJE BI GLAVU NASLONIO”

(Mt 8,20)

Bojan Radanov je rođen 29.05.1988. godine u Splitu, u Hrvatskoj. Ratna bura devedesetih godina dvadesetog vijeka odnosi mu oca, a njega prinuđuje da sa majkom i sestrom izbjegne u Srbiju, noseći kao jedino sjećanje iz mučnog djetinjstva zgrade među kojima je odrastao i dane kada ga je otac učio plivati. U jedanaestoj godini života ostaje bez majke, tesirotište nenadano i nevoljno postaje njegov novi dom. Ali ne zadugo, jer u osamnaestoj godini postaje beskućnik beogradskih sokaka, kome su kontejneri jedina trpeza a svako napušteno i zapušteno mjesto njegova pusta kuća. Noseći premnogo bolova, ožiljaka i rana na srcu i na koži, umire 11.06.2009. godine u svojoj dvadeset prvoj godini života od uzimanja prevelike doze heroina, prethodno godinama umirući od podnošenja prevelike doze mučeništva.

Zaista, nije li njegov život bio pravo mučeništvo i nije li i on jedan od premnogih koji su se svojim stradanjima i svojim bolovima prisposobio Kristu Gospodinu, koji

je sam za sebe rekao da i lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a da On sam nema gdje i glavu zaklonio (v. Mt 8,20)? I kako da bude ijedan od njih zaboravljen od Boga, kada je i sam Bog poput njih bio odbačen i prezren od svih, i kada je sam Bog rekao onima koji Ga ljube: “Gdje sam ja, ondje će biti i sluga moj” (Iv 12,26). Što će reći: ako si ti Moj, stradat ćeš sa mnom, razapet će te sa mnom i uskrsnut ćeš sa Mnom i sa Mnom ćeš živjeti u vjekove, jer sada imaš žalosti, ali ću te opet vidjeti, i radovat će se srce tvoje, i radost tvoju nitko neće oduzeti od tebe – obećava Bog čovjeku (usp. Iv 16,22).

Tako, nisu beskućnici oni koji su na ulici bez doma, bez ikakve sigurnosti i budućnosti, nego mi koji mislimo da imamo dom i koji svoju ljudskost i svoj obraz temeljimo na osudi i preziru prema svima onima koji nemaju svoj krov. Oni su naša ogledala, oni nas svakodnevno razobličavaju otkrivajući tako stvarnu sliku o nama, nasuprot onoj lažnoj za koju se mi borimo. A sve to čine da bi nas nekako naučili voljeti, da volimo i poštujemo

svakoga čovjeka kao najuzvišenije stvorenje Božje, kao krunu Božjeg tvoračkog djela. I još, da bi nas naučili da smo i mi taj čovjek koji pati i strada, te koji ima potrebu biti voljen, naročito u ovom vremenu betona i elektrona koje je čovjeka potpuno okamenilo i robotizovalo. Na kraju krajeva, svatko od nas je potencijalni beskućnik, i ne moramo zalaziti duboko u prošlost da bismo se u to uvjerali, jer evo, svjedoci smo našeg tragičnog vremena u kome su se mnogi raspamećeni, preplašeni i siroti ljudi, žena i djece razbježali svuda po svijetu pred strahotom ratova, prinuđeni tako napustiti svoje razrušene domove po Africi i Siriji i širom zemlje i da bježe gdje god – bježi čovjek od čovjeka ka čovjeku, da bi našao utočište i malo mira na ovoj unesrećenoj planeti.

Kada sve to vidimo i kada sve to sagledamo, shvatamo da je

postojanje svakoga od nas potpuno neizvjesno, ma tko mi trenutno bili i ma što imali. Jedino što je zaista izvjesno i utješno u ovom pretužnom svijetu, pretužnom i bolnom u svim vremenima, jest ljubav. I to ne neka bezlična i apstraktna ljubav već Kristova, koji je jedina istinska i nepresušna ljubav. On koji je i došao u ovaj svijet da bi nam objavio svoju ljubav, koji je postao čovjek i koga je čovjek prikovao na križ, da bi umro i uskrsnuo i sve nas privukao sebi (v. Iv 12,32) i da bismo živjeli sa Njim u vječnoj zajednici ljubavi.

Neka bi zato uskrslu Gospodin, kao jedini čovjekoljubac i jedini životodavac i sve nas prigrlio u svoj besmrtni i nerazdjeljivi zagrljaj svoje neizrecive ljubavi, zajedno sa Bojanom i svim ostalim mučenicima i beskućnicima svojim i svakim čovjekom koji je žedan i gladan ljubavi Njegove.

Autoportret Bojanovog kratkog života zabilježen je kamerom Ivane Todorović u njenom dokumentarcu “Rapresent” (<http://ivanatodorovic.com/films/rapresent>).

Pola godine nakon snimanja ovog filma Bojan je umro od uzimanja prevelike doze heroina.

Piše: p. Mijo Nikić, DI

SMIJEŠ LI BITI DRUKČIJI?

Jednom prigodom, Isus je postavio pitanje čovjeku koji je tridesetosam godina bio paraliziran: “Želiš li ozdraviti?” (usp. Iv 5,5-9). Ovako postavljeno pitanje iznenađuje i izaziva nas da malo dublje proniknemo u smisao toga pitanja. Zar nije jasno da čovjek koji je trideset i osam godina bio bolestan zaista želi ozdraviti? Na prvi pogled, tako izgleda. Međutim, očito je da je Isus imao razloga da ovom čovjeku postavi baš takvo pitanje.

Paraliziranom bolesniku trebalo je najprije ozdraviti paraliziranu volju, pa tek onda paralizirano tijelo. Naime, po svemu sudeći, ovaj čovjek, negdje u nesvjesnom dijelu svoje osobnosti, zapravo nije želio ozdraviti. Neki ljudi nisu zdravi i ne osjećaju se dobro, ako nisu bolesni. Ovaj je čovjek živio u jednom velikom konfliktu. Svjesno je želio ozdravljenje, ali zbog nekih infantilnih i iracionalnih razloga on je želio ostati paraliziran kako bi na taj način lakše mogla biti zadovoljena njegova potreba ovisnosti o drugima. Ovaj čovjek se bojava samostalnosti i slobode. On se silno bojava promjene.

Zato je trebalo najprije ozdraviti njegovu volju, odnosno, trebalo ga je najprije dovesti do toga da bar donekle uvidi svoju ovisnost i da je zaželi nadvladati. Čovjek svojim pristankom oblikuje svoj život. Da mogne

ozdraviti ovaj je čovjek trebao pristati na to da Isus izliječi njegovu volju. “Želiš li ozdraviti?” – to je u stvari temeljno pitanje svake terapije: one psihološke, kao i duhovne. Htijenje je osnovni preduvjet za svako ozdravljenje. To vrijedi napose za duhovnu, odnosno dušobrižničku terapiju: Želiš li biti oslobođen? Želiš li se obratiti? Smiješ li biti drukčiji? Imaš li hrabrosti biti novi čovjek?

Jedan od najčešćih razloga zašto se ljudi boje promjene i obraćenja leži u strahu od zahtjevnog života obraćenog čovjeka. Bojimo se odgovornosti i poziva na još veću svetost. Naime, sve to doživljava čovjek koji istinski zaželi promjenu svoga života. Isus kao najbolji liječnik duše i tijela bezuvjetno nastoji pokrenuti čovjekovu volju za promjenom. Cilj je njegove dušobrižničke terapije promjena cijelog čovjeka. Tko želi zaista ozdraviti, taj ne može zaobići proces promjene i temeljnog obraćenja. Poznato je da se neurotičan čovjek boji promjene kao smrti. Zato nije čudo da ima puno onih koji bježe od slobode, jer je sloboda zahtjevna.

Isusova se dušobrižnička terapija zasniva na dva glavna čimbenika. To su: 1. Oproštenje grijeha i krivnje, što vodi pomirenju s Bogom i 2. Poticanje volje za obraćenjem, za promjenom cijelog čovjeka, a time i izlječenjem bolesne volje. U procesu

promjene volje, zbiva se prava tajna čovjekova sazrijevanja i obraćenja. Da bi došlo do tog procesa izlječenja volje, dobro nam dođu razne nevolje. “Nevolja gola najbolja škola”, kaže narodna mudrost. Križ je optimalna frustracija koja pridonosi našem sazrijevanju. Kad se čovjek nađe u nevolji, on osjeti u sebi potrebu da se mijenja. Bez potrebe jedva se što želi i može promijeniti. Pitanje je samo koliko smo mudri da se okoristimo vlastitom nevoljom, patnjom, bolešću, jednom riječju svojim križem? Problem je u tome što za svoje križeve najčešće optužujemo druge: Boga ili ljude, a u tom slučaju ništa ne možemo naučiti od svoje nevolje. Umjesto da optužimo sebe, pogledamo istini u lice, mi prebacujemo svoju krivnju na drugoga. I paralizirani čovjek kod ribnjaka Bethezde, na svojevrsan način optuživao druge za svoju nevolju. On kaže: “Nemam čovjeka”, nemam nikoga da bi me stavio u vodu. Međutim, Isus ne prihvaća takvo njegovo jadikovanje, nego mu upućuje spasonosni zahtjev: “Ustani, uzmi svoju postelju i hodi”.

Isusovo pitanje: “Želiš li ozdraviti?” upućeno je svima nama. A kako ozdravljenja nema bez promjene, ovo pitanje onda glasi: “Želiš li se promijeniti, želiš li se obratiti?” Smiješ li biti drukčiji, smiješ li biti novi čovjek?

Piše:
Martina
Stantić

SNAGOM LJUBAVI

HosanaFest je festival natjecateljskog, ali i humanitarnoga karaktera. Do prošle godine prikupljeni novac od ulaznica ili od prodatih CD-a išao je u korist života i rada Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima – Hosana. Kako ova Zajednica više nema štíćenike, prilog s HosanaFesta išao je u korist liječenja jedne mlade djevojke iz Subotice. Ona nam se javila iz bolnice s riječima zahvale. Evo njenih riječi:

Svim ljudima dobre volje i svim sudionicima HosanaFesta 2015. želim reći veliko hvala. Hvala za divnu gestu koji ste učinili za mene. Dakako da se zahvaljujem svima na pruženoj financijskoj potpori, ali bitnije od toga je svakako ono duhovno. Hvala za svaku molitvu i od srca otpjevanu pjesmu. Slušajući svih petnaest skladbi s radija, imala sam dojam da sam i sama tamo. Za mene ste svi pobjednici, jer svaka vaša pjesma ima poruku. Otkrivam da bi poruka svakako bila ta, da je naša vjera još uvijek živa i da će je, dok imamo jedni druge, uvijek biti. Divno je znati kako su se svi ljudi i meni dobro poznati, kao i meni nepoznati, uključili u molitveni proces moga liječenja.

Neka vas Dobri Bog sve nagradi samo lijepim stvarima u životu. Ipak, ako vas On nekad i odluči staviti na kušnju, ne posustajte, i dalje Mu čvrsto vjerujte, jer samo uz Njegovu pomoć život biva ljepši. Puno pozdrava svima i još jednom veliko hvala za sve!

Ponovno zajedno

Vuk
Važonji

ZAJEDNICE KOJE SE BAVE ODVIKAVANJEM OD OVISNOSTI:

- "Zemlja živih"

Zmaj Jovina 4 (u pasažu)
21000 Novi Sad
(021)544-708

- "Milosrdni otac"

Bijakovići bb
88266 Međugorje
Bosna i Hercegovina
+387(0)63 475-707

- "Cenacolo"

Dvorac Lovrečina grad
Kučari 1
10340 Vrbovec
Hrvatska
+385(0)2726-515
mob. 00381992726-515

Marija Kovač prima nagradu s HosanaFest-a od bivših ovisnika

